

Publicerad 2011-01-05 20:34 av ve rånica

Vattenglasat är ditt hav som blev till is

Det börjar med en sten.

Sen skapas en vägg,
senare Berlinmuren och
därefter den kinesiska.

Tankar blir till sandbankar.

Många bankar i tamburen.

Bitar som är oskurna,
blir led av känslor som är kluvna.

Nystan förblir otvunna,

och alla är ständigt tvungna.

Lugna stormar späns med livremmar
som vägrar hålla fast och rämnar.

Det ofunna har blivit det försvunna.

Försöker förstå det som blivit sagt
och lyssna till det stumma.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ve rånica med Poeter.se id #5536 innehar upphovsrätten